

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 373/2017
11.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Филиповића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лозници 4К 1065/10 од 20.10.2016. године и Кв 425/16 од 26.12.2016. године, у седници већа одржаној 11.05.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Филиповића, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Основног суда у Лозници 4К 1065/10 од 20.10.2016. године и Кв 425/16 од 26.12.2016. године, тако што Врховни касациони суд окривљеном АА поред правноснажним решењем Основног суда у Лозници 4К 1065/10 од 20.10.2016. године, досуђених трошкова кривичног поступка у износу од 729.000,00 динара, досуђује још укупно 16.500,00 динара, на име састављања поднеска од 06.10.2016. године и поднеска од 07.11.2016. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Филиповића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лозници 4К 1065/10 од 20.10.2016. године и Кв 425/16 од 26.12.2016. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 4. став 2. ЗКП, док се исти захтев у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници 4К 1065/10 од 20.10.2016. године, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА, поднет дана 06.10.2016. године, па је утврђено да висина трошкова кривичног поступка који се имају надокнадити окривљеном АА, укупно износи 729.000,00 динара и одређено да се исти имају исплатити окривљеном из буџетских средстава Основног суда у Лозници, у року од 60 дана од дана правноснажности наведеног решења, док је захтев окривљеног АА у преосталом делу у износу од 379.750,00 динара, одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Лозници Кв 425/16 од 26.12.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Филиповића, изјављена против решења Основног суда у Лозници 4К 1065/10 од 20.10.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Филиповић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због повреде закона из члана члана 441. став 4. ЗКП, а затим и због повреде члана 4. став 2. ЗКП и повреде из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења и то „најпре у погледу рока у коме се утврђени трошкови имају платити, те одреди да се исти имају исплатити у року од 15 дана од дана правноснажности решења, као и да поред трошкова утврђених првостепеним решењем, утврди и трошкове на име заступања на три одржана претреса у висини од 54.000,00 динара, на име састава захтева за накнаду трошкова у висини од 8.250,00 динара, на име жалбе на решење о трошковима поступка у висини од 16.500,00 динара и на име састава захтева за заштиту законитости у висини од 33.000,00 динара.“

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а наиме да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер део захтева окривљеног у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка настали за састављање захтева за накнаду трошкова и жалбе на решење о трошковима, пред Основним судом у Лозници, није прихватио, сматрајући да исти нису предвиђени Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Наиме, Основни суд у Лозници је првостепеним решењем окривљеном АА досудио трошкове кривичног поступка у укупном износу од 729.000,00 динара, док је део захтева за накнаду трошкова у износу који обухвата 379.750,00 динара одбио као неоснован, налазећи између осталог да окривљеном не припада право на трошкове настале за састављање самог захтева за накнаду трошкова у првостепеном поступку, са образложењем да ти трошкови нису у функцији одбране окривљеног. Наведено решење је потврђено другостепеним решењем тог суда Кв 425/16 од 26.12.2016. године, а којим другостепеним решењем окривљеном нису признати трошкови настали на име састављања жалбе на решење о трошковима, са образложењем другостепеног суда да ови трошкови, (као такође и трошкови за састављање захтева за накнаду трошкова кривичног поступка), нису предвиђени Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Основни суд у Лозници је побијаним решењима, учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Такође, тарифним бројем 5. у ставу 1. наведене тарифе прописано је и означено за састављање којих правних лекова адвокату припада награда из тарифног броја 1, док су ставом 2. тог тарифног броја означени правни лекови за чије састављање адвокату припада награда из тарифног броја 1. увећана за 100 %. Дакле, награда за састављање жалбе на решење о трошковима поступка није предвиђена тарифним бројем 5. став 1. и 2., већ се ова жалба има третирати као „остали поднесци“ у кривичном поступку сходно ставу 2. тарифног броја 4., за чије састављање адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, а захтев за накнаду трошкова и жалба на решење о трошковима кривичног поступка пред Основним судом у Лозници, у конкретном случају спадају у остале поднеске у кривичном поступку, то је неправилан закључак нижестепених судова да наведени поднесци нису састављени у функцији одбране окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП делимично усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, преиначио побијано решење тако што је окривљеном АА досудио на име састављања поднесака – захтева за накнаду трошкова пред Основним судом у Лозници од 06.10.2016. године износ од 8.250,00 динара и на име састављања жалбе на решење о трошковима поступка од 07.11.2016. године, такође износ од 8.250,00 динара, односно укупно износ од 16.500,00 динара. Наведени износ је обрачунат према важећој Адвокатској тарифи, у односу на кривично дело за које је вођен кривични поступак – кривично дело из члана 203. став 1. КЗ, за које је предвиђена новчана казна или затвор до три године, па му се за састављање захтева за накнаду трошкова и жалбе на решење о трошковима има признати наведени износ.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је на првостепено решење изјављена жалба у ставу првом изреке само у погледу рока у коме се утврђени трошкови имају платити и у ставу другом у целини, и да је протеклом жалбеног рока, наступила правноснажност првостепеног решења у ставу првом у погледу признатог износа и у погледу врсте и обима трошкова, што за последицу има законску забрану преиспитивања одлуке из става првог у наведеном делу, као и забрану измене такве одлуке на штету окривљеног.

У вези тога, бранилац сматра да је преиспитивањем правилности одлуке из става првог изреке побијаног првостепеног решења у погледу висине признатих трошкова, врсте и обима трошкова, другостепени суд повредио правноснажност те одлуке, тј. процесно начело *ne bis in idem* из члана 4. став 2. ЗКП, али и начело *reformatio in peius* из члана 453. ЗКП када је у образложењу своје одлуке, признате трошкове по основу 26 неодржаних претреса, умањио за шест неодржаних претреса, и износ од 58.500,00 динара, заменио са износом од 54.000,00 динара, на име трошкова за три мање призната претреса.

Изнетим наводима, бранилац окривљеног указује на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 10) ЗКП у вези члана 4. став 2. и 453. ЗКП.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, ови наводи захтева не могу се прихватити, а из следећих разлога:

Одредбом члана 4. став 2. ЗКП прописано је да правноснажна судска одлука не може бити измењена на штету окривљеног, док је одредбом члана 453. ЗКП прописано да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Полазећи од наведеног, а имајући у виду да је у конкретном случају на првостепено решење о трошковима кривичног поступка, изјављена жалба у корист окривљеног, која је другостепеним решењем одбијена као неоснована, тј. да првостепена одлука у изреци није измењена, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости да је побијана другостепена одлука донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, конкретно члана 4. став 2. ЗКП, јер суд није изменио правноснажну одлуку на штету окривљеног.

По налажењу Врховног касационог суда, повреду члана 453. ЗКП, односно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, суд може учинити само у погледу правне оцене и одлуке о кривичној санкцији, а не у погледу образложења како се то у предметном захтеву истиче, па је стога захтев за заштиту законитости у овом делу недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима одређен рок од 60 дана да се окривљеном исплате досуђени трошкови, а да је таква одлука нижестепеног суда у погледу рока исплате, заснована на закључку Високог савета судства од 22.09.2015. године, па бранилац сматра да суд није могао у доношењу своје одлуке примењивати наведени закључак, јер је исти донет од државног органа који нема надлежност да уређује правила кривичног поступка у погледу рока исплате трошкова, нити се то питање може уређивати подзаконским актом, због чега бранилац закључује да су тиме повређене одредбе Законика о кривичном поступку.

Међутим, како бранилац у захтеву не наводи ни једну од таксативно набројаних повреда закона из члана 485. став 4. ЗКП, за коју сматра да је учињена доношењем побијаних решења, нити се из садржине наведеног образложења захтева може закључити на коју евентуално повреду закона бранилац указује, то

је Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде, док је у ставу другом одлучио на основу члана 491. став 1. ЗКП у делу у коме је захтев одбио као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у делу у коме је захтев одбацио као недозвољен, и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези са чланом 484. ЗКП, у делу у којем је захтев за заштиту законитости одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар - саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић